

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2023. május 25.*

„Előzetes döntéshozatal – Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – 2012/13/EU irányelv – Tájékoztatáshoz való jog a büntetőeljárás során – 6. cikk – A vádlottnak az ellene emelt váddal kapcsolatos táájékoztatáshoz való joga – 7. cikk – Az ügy anyagaiba való betekintés joga – A védelemhez való jog eredményes gyakorlása – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 6. cikke – A szabadsághoz és a biztonsághoz való jog – A gyanúsított vagy vádlott őrizetbe vételét alátámasztó indokok külön dokumentumban történő közlése – E közlés időpontja”

A C-608/21. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sofiyski rayon en sad (szófiai kerületi bíróság, Bulgária) a Bírósághoz 2021. szeptember 29-én érkezett, 2021. szeptember 17-i határozatával terjesztett elő az

XN

ellen,

a **Politseyski organ pri 02 RU SDVR**

részvételével folyamatban lévő szabálysértési eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: C. Lycourgos tanácselnök (előadó), L. S. Rossi, J.-C. Bonichot, S. Rodin és O. Spineanu-Matei bírák,

főtanácsnok: P. Pikamäe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- XN képviseletében R. Rashkov advokat,
- az Európai Bizottság képviseletében M. Wasmeier és I. Zaloguin, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: bolgár.

a főtanácsnok indítványának a 2023. január 12-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról szóló, 2012. május 22-i 2012/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2012. L 142., 1. o.; helyesbítés: HL 2019. L 39., 28. o.) 6. cikke (2) bekezdésének és 8. cikke (1) bekezdésének értelmezésére irányul.
- 2 E kérelmet az XN őrizetbe vételét elrendelő határozat jogszerűségére vonatkozó eljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2012/13 irányelv (14), (22), (27) és (28) preambulumbekkezdése a következőket mondja ki:
„(14) Ez az irányelv [m]eghatározza azokat a közös minimumkövetelményeket, amelyeket a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított vagy megvádolt személy részére a jogaival és az ellene emelt váddal kapcsolatban adott tájékoztatásra kell alkalmazni, a tagállamok közötti kölcsönös bizalom erősítése céljából. Ez az irányelv [az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a továbbiakban: Charta)], és különösen annak 6., 47. és 48. cikkében megállapított jogokra épül, [az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény (kihirdette: az 1993. évi XXXI. tv., a továbbiakban: EJEE)] 5. és 6. cikkének az Emberi Jogok Európai Bírósága általi értelmezésére támaszkodva.

[...]
- (22) Amennyiben a gyanúsítottat vagy a vádlottat őrizetbe veszik vagy fogva tartják, az alkalmazandó eljárási jogokra vonatkozó tájékoztatást számára egy, a jogokról szóló írásbeli tájékoztatásban kell megadni, amelyet könnyen érthetően kell megfogalmazni annak érdekében, hogy segítse jogai megértésében. Ezt a jogokról szóló írásbeli tájékoztatót haladéktalanul át kell nyújtani minden, büntetőeljárás keretében a szabadságától bűnüldöző szervek által megfosztott őrizetbe vett személynek. A jogokról szóló írásbeli tájékoztatónak tartalmaznia kell az őrizetbe vétel elleni panasztételnek, a fogva tartás felülvizsgálata kezdeményezésének, illetve ideiglenes szabadlábra helyezés kérelmezésének lehetőségeire vonatkozó alapvető tájékoztatást, amennyiben és amilyen mértékben ilyen jogok a nemzeti jogban léteznek. [...]
- (27) A bűncselekmény elkövetésével vádolt személyek számára meg kell adni a váddal kapcsolatban minden, a védelemre való felkészülésükhöz és az eljárás tisztességességének megóvásához szükséges tájékoztatást.

- (28) A gyanúsítottat vagy a vádlottat a folyamatban lévő nyomozás lefolytatásának sérelme nélkül haladéktalanul, de legkésőbb az első hivatalos – rendőrség vagy más illetékes hatóság általi – kihallgatását megelőzően tájékoztatni kell a gyanúsítás vagy a vád tárgyát képező bűncselekménnyről. Az eljárás tisztességességének megóvása és a védelemhez való jog eredményes gyakorlásának lehetővé tétele érdekében megfelelő részletességgel és az eljárás adott szakaszára figyelemmel közölni kell az azzal a bűncselekménnyel kapcsolatos tényállást, amelynek az elkövetésével az adott személyt gyanúsítják vagy vádolják, beleértve – amennyiben ismert – a bűncselekmény elkövetésének idejét és helyét, valamint a bűncselekmény várható jogi minősítését.”
- 4 A 2012/13 irányelv „Tárgy” című 1. cikke értelmében:
- „Ez az irányelv a gyanúsítottaknak és a vádlottaknak a büntetőeljárás során az őket megillető jogokra és az ellenük szóló vádra vonatkozó tájékoztatáshoz való jogával kapcsolatos szabályokat állapítja meg. Ez az irányelv emellett az európai elfogatóparancs hatálya alá tartozó személyeknek a jogaikra vonatkozó tájékoztatáshoz való jogával kapcsolatos szabályokat is megállapít.”
- 5 Ezen irányelv 2. cikkének (1) bekezdése szerint:
- „Ezt az irányelvet attól az időponttól kezdve kell alkalmazni, amikor valamely tagállam illetékes hatóságai az érintett személy tudomására hozzák azt, hogy bűncselekmény elkövetésével gyanúsítják vagy vádolják, az eljárás befejezéséig, ami annak a kérdésnek a végleges eldöntését jelenti, hogy a gyanúsított vagy a vádlott elkövette-e a bűncselekményt, ideértve – adott esetben – a büntetés kiszabását és az esetleges jogorvoslatról való döntést is.”
- 6 Az említett irányelvnek „A váddal kapcsolatos tájékoztatáshoz való jog” című 6. cikke előírja:
- „(1) A tagállamok biztosítják, hogy a gyanúsítottak és a vádlottak a bűncselekménnyről, amelynek elkövetésével gyanúsítják vagy vádolják őket, tájékoztatást kapjanak. Ezt a tájékoztatást haladéktalanul meg kell adni, és olyan részletességgel, amely az eljárás tisztességességének megóvásához és a védelemhez való jog eredményes gyakorlásához szükséges.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az őrizetbe vett vagy fogva tartott gyanúsítottak és vádlottak tájékoztatást kapjanak az őrizetbe vételük vagy fogva tartásuk okairól, beleértve a bűncselekményt is, amelynek elkövetésével gyanúsítják vagy vádolják őket.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy legkésőbb a vád tartalmának bírósághoz való benyújtásakor a vádra vonatkozóan részletes tájékoztatást nyújtsanak, többek között a bűncselekmény jellegéről és jogi minősítéséről, valamint a vádlott szerepének jellegéről.”
- 7 Ugyanezen irányelvnek „Az ügy anyagaiba való betekintés joga” című 7. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:
- „(1) Amennyiben valakit a büntetőeljárás bármely szakaszában őrizetbe vesznek, illetve fogva tartanak, a tagállamok biztosítják, hogy az adott ügygel kapcsolatos, az illetékes hatóságok birtokában lévő dokumentumokat, amelyek nélkülözhetetlenek az őrizetbe vétel ellen a nemzeti jog szerinti eredményes panasztételhez, vagy a fogva tartás jogszerűsége felülvizsgálatának nemzeti jog szerinti eredményes kezdeményezéséhez, az őrizetbe vett személy vagy ügyvédje rendelkezésére bocsássák.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a gyanúsított, illetve a vádlott, vagy ügyvédjük legalább az illetékes hatóságok birtokában lévő, a gyanúsítottra vagy a vádlottra nézve akár kedvező, akár terhelő valamennyi tárgyi bizonyítékba betekinthessen az eljárás tisztességességének megóvása és a védelemre való felkészülés érdekében.”

- 8 A 2012/13 irányelv „Ellenőrzés és jogorvoslatok” című 8. cikkének (1) bekezdése a következőket mondja ki:

„A tagállamok biztosítják, hogy a gyanúsítottak és a vádlottak számára a 3–6. cikknek megfelelően nyújtott tájékoztatást az érintett tagállam nemzeti jogában meghatározott jegyzőkönyvezési eljárással feljegyezzék.”

A bolgár jog

- 9 A Zakon za administrativnite narushenia i nakazania (a közigazgatási szabálysértésekről és szankciókról szóló törvény, a DV 1969. november 28-i 92. száma) 22. cikke értelmében:

„A szabálysértések megelőzése és megszüntetése, valamint azok káros következményeinek megelőzése és orvoslása érdekében közigazgatási kényszerintézkedések rendelkezhetők el.”

- 10 E törvény 23. cikke a következőképpen szól:

„Azokról az esetekről, amelyekben közigazgatási kényszerintézkedések alkalmazhatók, azok jellegéről, az alkalmazásukra hivatott hatóságokról és alkalmazásuk mértékéről, valamint az ilyen intézkedésekkel szembeni jogorvoslati lehetőségekről törvény vagy rendelet rendelkezik.”

- 11 A zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti (a belügyminisztériumról szóló törvény, a DV 2014. június 27-i 53. száma) alapügyre alkalmazandó változatának (a továbbiakban: a belügyminisztériumról szóló törvény) 72. cikke előírja:

„(1) A rendőrhatóságok a következő esetekben vehetnek őrizetbe valamely személyt:

1. ha valószínűsítő körülmények állnak fenn arra vonatkozóan, hogy bűncselekményt követett el.

[...]

(4) Az őrizetbe vett személy jogosult arra, hogy az őrizet jogszerűségét a hatóság székhelye szerinti rayonon sad [(kerületi bíróság, Bulgária)] előtt megtámadja. A bíróság haladéktalanul dönt a megtámadásról, és határozata ellen az Administrativnoprotsesualen kodeksnek [(a közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyv, a DV 2006. április 11-i 30. sz.)] megfelelően felülvizsgálati kérelmet lehet benyújtani az illetékes administrativen sadhoz [(közigazgatási bíróság)].

(5) Az őrizetbe vétel időpontjától kezdve az érintett személynek joga van védőhöz, és az őrizetbe vett személyt arról is tájékoztatni kell, hogy lemondhat a védőről, valamint arról, hogy ez milyen következménnyel jár, továbbá e személyt tájékoztatni kell a vallomástétel megtagadásához való jogról, amennyiben az őrizetbe vételre az (1) bekezdés 1. pontja alapján kerül sor.

[...]”

12 E törvény 73. cikke értelmében az említett törvény 72. cikke (1) bekezdésének 1–4. pontjában említett feltételek mellett őrizetbe vett személy esetében kizárólag a szabad mozgáshoz való jog korlátozható. Ilyen esetekben az őrizet időtartama nem haladhatja meg a 24 órát.

13 A belügyminisztériumról szóló törvény 74. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A 72. cikk (1) bekezdésében említett személyek esetében az őrizetet elrendelő írásbeli határozatot kell kibocsátani.

(2) Az őrizetet elrendelő, az (1) bekezdésben említett határozatban fel kell tüntetni a következőket:

1. a kibocsátó rendőri szerv nevét, beosztását és szolgálati helyét;

2. az őrizet ténybeli és jogi indokait;

3. az őrizetbe vett személy azonosításához szükséges adatokat;

4. az őrizetbe vétel napját és időpontját;

5. az érintett személy jogainak a 73. cikk szerinti korlátozását;

6. az érintett személy

a) azon jogát, hogy az őrizet jogszerűségét bíróság előtt megtámadja;

b) védőhöz való jogát az őrizetbe vétel időpontjától kezdve;

[...]

(3) Az őrizetbe vett személy nyilatkozatot tesz arról, hogy tudomása van a jogairól, és hogy gyakorolni szándékozik vagy nem szándékozik gyakorolni a (2) bekezdés 6. pontjának b)–f) alpontja szerinti jogait. Az őrizetet elrendelő határozatot a rendőri szerv és az őrizetbe vett személy írja alá.

(4) Az őrizetet elrendelő határozat aláírásának megtagadását vagy lehetetlenségét egy tanú aláírásával kell igazolni.

[...]

(6) Az őrizetet elrendelő határozat másolatát aláírás ellenében át kell adni az őrizetbe vett személynek.”

14 Az Administrativnoprotsesualen kodeks (a közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyv, a DV 2006. április 11-i 30. száma) alapeljárásra alkalmazandó változata 21. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az egyedi közigazgatási aktus a közigazgatási hatóságok vagy törvény alapján erre feljogosított más hatóságok vagy szervezetek, közfeladatot ellátó személyek és közszolgáltatásokat nyújtó szervezetek kifejezett akaratnyilvánítása, illetve cselekvéssel vagy mulasztással kifejezett akaratnyilvánítása, amely jogokat vagy kötelezettségeket keletkeztet, vagy magánszemélyek vagy szervezetek jogait, szabadságait vagy jogos érdekeit közvetlenül érinti, valamint az ilyen aktus elfogadásának megtagadása.”

15 E törvénykönyv 145. cikke a következőket írja elő:

„(1) A közigazgatási aktusok jogszerűsége bíróság előtt megtámadható.

(2) A következőket lehet megtámadni:

1. az eredeti egyedi közigazgatási aktust, beleértve az ilyen aktus elfogadásának megtagadását is;

[...]”

16 Az 1963. december 28-i Ukaz No 904 za borba s drebnoto huliganstvo (a csekély súlyú garázdaság elleni küzdelemről szóló, 904. sz. rendelet, a DV 1962. december 31-i 102. száma) 1. cikke az alapügyben alkalmazandó változatában a következőképpen rendelkezik:

„(1) Amennyiben az elkövető a 16. életévét betöltötte, a csekély súlyú garázdaságért a következő szabálysértési büntetéseket kell kiszabni:

1. legfeljebb 15 napos elzárás a belügyminisztérium egyik alegységében;

2. 100 BGN-től 500 BGN-ig [(hozzávetőlegesen 50 eurótól 255 euróig)] terjedő pénzbírság.

(2) E rendelet alkalmazásában »csekély súlyú garázdaság« az olyan rendzavaró magatartás, amely káromkodások, szidalmak vagy más nem megfelelő kifejezések nyilvános helyen, nagyszámú személy előtt való használatában, vagy az állampolgárokkal, a hatóságokkal vagy a nyilvánossággal szemben tanúsított sértő magatartásban, vagy pedig vitában, verekezésben vagy más hasonló, a közrendet és a köznyugalmat zavaró cselekményben nyilvánul meg, azonban a társadalomra veszélyesség csekélyebb foka miatt nem minősül a büntető törvénykönyv 325. cikke szerinti bűncselekménynek.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

17 2020. szeptember 2-án RK, a fővárosi belügyi igazgatóság 2. sz. kerületi rendőrkapitányságának (Bulgária) rendőre határozatot hozott, amelyben bűncselekmény gyanúja alapján XN legfeljebb 24 órán át tartó őrizetbe vételéből álló közigazgatási kényszerintézkedés alkalmazását rendelte el.

18 Az RK rendőr aláírását tartalmazó ezen határozat a következőképpen indokolja XN őrizetbe vételét: „a belügyminisztériumról szóló törvény 72. cikke (1) bekezdésének 1. pontja” és „a közrend megzavarása”. XN az említett határozat aláírását megtagadta. A határozat hátoldalán feltüntették, hogy XN-t 2020. szeptember 3-án 11 óra 10 perckor szabadlábra helyezték, amit az aláírása is megerősít. Közvetlenül az őrizetbe vételét követően XN-t motozásnak vetették alá, amelyet jegyzőkönyvben rögzítettek, és átadtak részére egy nyilatkozatot, amelyet ki kellett töltenie, és amelyben tájékoztatták a belügyminisztériumról szóló törvény 72–74. cikke szerinti jogairól.

19 2020. szeptember 3-án XN a kérdést előterjesztő bíróság, a Sofiyski rayonen sad (szófiai kerületi bíróság, Bulgária) előtt keresettel megtámadta az őrizetbe vételt elrendelő határozat jogszerűségét.

20 Az e keresetre vonatkozó ügy vizsgálata során benyújtották a rendőri szervek 2020. szeptember 2-i, 3-i és 4-i jelentéseit, amelyekben ismertetésre kerül, hogy XN 2020. szeptember 2-án 11 óra 20 perc körül Szófia város (Bulgária) területén a Narodno Sabranie (nemzetgyűlés, Bulgária)

épülete előtt tartott tiltakozások résztvevőjeként megkísérelte áttörni a létrehozott rendőrsorfallal, hogy kézzel és lábbal ütötte a rendőrök pajzsát, és cinikus megjegyzéseket tett a rendőrökre, ami szükségessé tette az őrizetbe vételét.

- 21 Nem bizonyított, hogy a rendőrök 2020. szeptember 2-i és 3-i jelentéseit az őrizetbe vétele során tájékoztatásul XN rendelkezésére bocsátották volna.
- 22 2020. szeptember 2-i írásbeli nyilatkozatában XN előadta, hogy részt vett a tiltakozásokban, és a fokozódó feszültség miatt a tömeg a rendőrsorfallal irányába nyomta őt, mielőtt a belügyminisztérium szervei, akik jogellenesen fizikai erőszakot alkalmaztak vele szemben, őrizetbe vették volna. Tagadta, hogy megzavarta volna a nyugalmat.
- 23 2020. szeptember 8-án a szófiai kerületi ügyészség ügyészének utasítására a szófiai 2. kerületi rendőrkapitányság egyik rendőri szerve jelentést készített csekély súlyú garázdaság XN-nel szemben történő megállapítása tárgyában, amelyet vizsgálat céljából a Sofiyski rayonon sad (szófiai kerületi bíróság) elé terjesztett, és amelyben azt állították, hogy XN a jelen ítélet 20. pontjában említett cselekmények megvalósításával az 1963. december 28-i 904. sz. rendelet alapügyben alkalmazandó változata 1. cikkének (2) bekezdése szerinti szabálysértést követett el.
- 24 2020. szeptember 8-i határozatával a Sofiyski rayonon sad (szófiai kerületi bíróság) XN-t nem találta bűnösnek, és felmentette, mivel az állítólagos szabálysértés nem volt bizonyítható. E bírósági határozat jogerős.
- 25 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy az alapügy keretében az XN őrizetbe vételét elrendelő határozat jogszerűségét kell vizsgálnia.
- 26 A kérdést előterjesztő bíróság pontosítja, hogy az olyan személyek őrizetbe vétele, akik esetében fennállnak a bűncselekmény elkövetésére utaló jelek, a közigazgatási szabálysértésekről és büntetésekről szóló törvény 22. cikke értelmében vett közigazgatási kényszerintézkedésnek minősül, amely egyedi közigazgatási aktus, és amelynek célja annak megakadályozása, hogy az érintett személy megszökjön vagy bűncselekményt kövessen el.
- 27 A nemzeti ítélkezési gyakorlat szerint az ilyen intézkedés meghozatalához nem szükséges olyan vitathatatlan bizonyítékok beszerzése, amelyek egyértelműen és kétséget kizáróan bizonyítják, hogy a szóban forgó személy a büntető törvénykönyv értelmében vett bűncselekményt követett el, mivel e bizonyítékokat nem közigazgatási eljárás, hanem büntetőeljárás keretében kell szolgáltatni. Elegendő, ha vannak olyan írásbeli vagy szóbeli „információk”, amelyek a bűncselekmény elkövetésére utalnak, és alátámasztják annak gyanúját, hogy a szóban forgó személy abban valószínűleg részt vett.
- 28 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a belügyminisztériumról szóló törvény 74. cikke (2) bekezdésének 2. pontja szerint az őrizetbe vétel ténybeli és jogi indokainak feltüntetése a rendőrhatalóság határozatának alapvető követelménye. E tekintetben a Varhoven administrativen sad (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Bulgária) mindazonáltal úgy értelmezi ezt a rendelkezést, hogy megengedhető, hogy ezeket az információkat ne az őrizetbe vételt elrendelő írásbeli határozat tartalmazza, hanem az azt megelőzően vagy azt követően kiállított egyéb kísérő dokumentumok, még akkor is, ha ezeket nem közlik az érintett személlyel a mozgásszabadság korlátozásának időpontjában.

- 29 Márpedig a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a Varhoven administrativen sad (legfelsőbb közigazgatási bíróság) ezen ítélkezési gyakorlata nem egyeztethető össze a 2012/13 irányelv 6. cikkének (2) bekezdésével és 8. cikkének (1) bekezdésével, sem pedig az EJEE 5. cikke (1) bekezdésének az Emberi Jogok Európai Bírósága által értelmezett c) pontjával.
- 30 A kérdést előterjesztő bíróság szerint ugyanis figyelembe kell venni, hogy a 2012/13 irányelv 7. cikke szerint a „gyanúsított” jogállású személyeket megillető iratbetekintési jogot nem ültették át a bolgár jogba, ezért ez nem biztosított e személyek számára. Ilyen hozzáférés a Nakazatelno protsesualen kodeks (büntetőeljárás törvénykönyv) értelmében csak a „vádlottak” számára biztosított.
- 31 Így az őrizetbe vétel ténybeli és jogi indokaira vonatkozó konkrét tájékoztatás hiányában, és tekintettel arra, hogy az ezen indokokat tartalmazó iratokba való betekintés joga nem biztosított, a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított, őrizetbe vett személyt megfosztják attól a lehetőségtől, hogy megfelelő és hatékony módon megszervezze a védelemhez való jogát, és hogy a bíróság előtt megtámadja az őrizetbe vételét elrendelő aktus jogszerűségét.
- 32 A kérdést előterjesztő bíróság egyébiránt arra is választ vár, hogy az őrizetbe vett személy fogva tartásának alapjául szolgáló bűncselekményre vonatkozó, a 2012/13 irányelv 6. cikke értelmében e személynek nyújtandó tájékoztatást milyen terjedelemben és milyen részletességgel kell közölni.
- 33 E körülmények között a Sofiyski Rayonen sad (szófiai kerületi bíróság, Bulgária) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Úgy kell-e értelmezni a [2012/13] irányelv 6. cikke (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 8. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amelyet az érintett uniós tagállam állandó ítélkezési gyakorlata alapján kiigazítva alkalmaznak, és amely lehetővé teszi, hogy a gyanúsított személy őrizetbe vételének indokaira, többek között az azon bűncselekményre vonatkozó tájékoztatás, amelynek elkövetésével gyanúsítják, ne az őrizetet elrendelő írásbeli határozatban, hanem olyan más (korábbi vagy későbbi) kísérő dokumentumokban szerepeljen, amelyeket nem adnak át haladéktalanul, és amelyekről az érintett személy utólag, az őrizet jogszerűségének esetleges bíróság előtti megtámadása során szerezhet tudomást?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a [2012/13] irányelv 6. cikkének (2) bekezdését, hogy a védelemhez való jog hatékony gyakorlásának biztosítása érdekében az azon bűncselekményre vonatkozó tájékoztatásnak, amelynek elkövetésével az őrizetbe vett személyt gyanúsítják, tartalmaznia kell az elkövetés időpontjára, helyére, módjára, e személynek az elkövetésben való konkrét részvételére és az ebből következő büntetőjogi minősítésre vonatkozó információkat?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

A 2012/13 irányelv alkalmazhatóságáról

- 34 A kérdést előterjesztő bíróság jelzi, hogy a bolgár jogban a belügyminisztériumról szóló törvény 72. cikke (1) bekezdésének 1. pontja alapján történő olyan fogva tartás, mint amelyről az alapügyben szó van, egyedi közigazgatási aktus jelleggel bíró közigazgatási kényszerintézkedésnek

minősül. Ezenkívül, továbbra is e bíróság szerint, valamely személynek azon bűncselekményért való felelősségét, amely miatt őrizetbe vették, büntetőeljárás keretében külön vizsgálják. E tényezőkre tekintettel meg kell vizsgálni, hogy a 2012/13 irányelv alkalmazandó-e az alapügyben.

- 35 Amint azt az 1. cikke kimondja, a 2012/13 irányelv a gyanúsítottaknak és a vádlottaknak a büntetőeljárás során az őket megillető jogokra és az ellenük szóló vádra vonatkozó tájékoztatáshoz való jogával kapcsolatos szabályokat állapítja meg.
- 36 Továbbá, ezen irányelv 2. cikkének (1) bekezdése értelmében az irányelvet attól az időponttól kezdve kell alkalmazni, amikor valamely tagállam illetékes hatóságai az érintett személy tudomására hozzák azt, hogy bűncselekmény elkövetésével gyanúsítják vagy vádolják, az eljárás befejezéséig, ami annak a kérdésnek a végleges eldöntését jelenti, hogy a gyanúsított vagy a vádlott elkövette-e a bűncselekményt, ideértve – adott esetben – a büntetés kiszabását és az esetleges jogorvoslatról való döntést is.
- 37 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy az alapügyben szóban forgó őrizetbe vételt elrendelő határozat ezen őrizetbe vétel ténybeli és jogi indokaként „a belügyminisztériumról szóló törvény 72. cikke (1) bekezdésének 1. pontját” és „a közrend megzavarását” említi. E rendelkezés azon személyek őrizetbe vételéről rendelkezik, akik tekintetében bizonyítékok állnak rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy bűncselekményt követtek el. Továbbá a kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott információkból az következik, hogy az a bűncselekmény, amelynek elkövetésével XN-t gyanúsítják, a büntető törvénykönyv hatálya alá tartozik.
- 38 Egyébiránt a nemzeti rendőrhatalóságok által XN számára ténylegesen nyújtott tájékoztatástól függetlenül meg kell állapítani, hogy elfogásakor és őrizetbe vételekor XN szükségszerűen tudomást szerzett arról, hogy a rendőrhatalóságok bűncselekmény elkövetésével gyanúsítják, így a 2012/13 irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében előírt ezen alkalmazási feltétel teljesül.
- 39 E megfontolásokból következik, hogy ez az irányelv alkalmazandó az alapügyre.

Az első kérdésről

- 40 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2012/13 irányelv 6. cikkének (2) bekezdését és 8. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás alkalmazása, amely szerint a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított vagy megvádolt személy őrizetbe vételének okaira, ideértve az azon büntetendő cselekményre vonatkozó tájékoztatást, amelynek elkövetésével gyanúsítják vagy vádolják, az őrizetbe vételt elrendelő aktustól eltérő olyan dokumentumokban is szerepelhet, amelyeket csak az őrizetbe vétel jogszerűségének vitatására irányuló esetleges bírósági jogorvoslat keretében közölnek e személlyel.
- 41 Elöljáróban meg kell jegyezni, hogy e kérdés tárgyára tekintettel a 2012/13 irányelv 8. cikkének (1) bekezdését nem szükséges értelmezni. Ez a rendelkezés ugyanis azt követeli meg, hogy a gyanúsítottak és a vádlottak számára az ezen irányelv 3–6. cikkének megfelelően nyújtott tájékoztatást az érintett tagállam nemzeti jogában meghatározott jegyzőkönyvezési eljárással feljegyezzék. Márpedig az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből nem tűnik ki, hogy ez a jegyzőkönyvezési kötelezettség bármilyen jelentőséggel bírna az említett kérdés megválaszolása szempontjából.

- 42 A 2012/13 irányelv 6. cikke (2) bekezdésének értelmezéséhez nemcsak annak megfogalmazását, hanem a szöveggörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek a részét képezi (lásd: 2023. március 2-i Staatsanwaltschaft Graz [Düsseldorfi adónyomozó-hatóság] ítélet, C-16/22, EU:C:2023:148, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 43 Ami először is e 6. cikk (2) bekezdésének szövegét illeti, az úgy rendelkezik, hogy a tagállamok biztosítják, hogy az őrizetbe vett vagy fogva tartott gyanúsítottak vagy vádlottak tájékoztatást kapjanak az őrizetbe vételük vagy fogva tartásuk okairól, beleértve a bűncselekményt is, amelynek elkövetésével gyanúsítják vagy vádolják őket. E rendelkezés tehát nem ad semmilyen iránymutatást arra vonatkozóan, hogy az őrizetbe vétel okait mely időpontban kell közölni.
- 44 Másodszor, a 2012/13 irányelv 6. cikke (2) bekezdésének szöveggörnyezetét illetően meg kell jegyezni, hogy ugyanezen cikk (1) bekezdésének első mondata előírja, hogy a tagállamoknak tájékoztatniuk kell a gyanúsítottakat vagy a vádlottakat a bűncselekményről, amelynek elkövetésével gyanúsítják vagy vádolják őket. A második mondat pontosítja, hogy e tájékoztatást „haladéktalanul” meg kell adni, és olyan részletességgel, amely az eljárás tisztességességének megóvásához és a védelemhez való jog eredményes gyakorlásához szükséges.
- 45 E tekintetben ezen irányelv (28) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy e személyeket „haladéktalanul”, de legkésőbb az első hivatalos – rendőrség vagy más illetékes hatóság általi – kihallgatását megelőzően tájékoztatni kell a gyanúsítás vagy a vád tárgyát képező bűncselekményről.
- 46 Amint arra a főtanácsnok az indítványának 41. pontjában rámutatott, a 2012/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése a bűncselekményre vonatkozó általános tájékoztatási kötelezettséget ír elő, amelyhez őrizetbe vétel vagy fogva tartás esetén hozzáadódik az ezen irányelv 6. cikkének (2) bekezdésében előírt további tájékoztatási kötelezettség, az őrizetbe vétel vagy fogva tartás okaira vonatkozóan. E két rendelkezés közötti kapcsolat arra enged következtetni, hogy a 6. cikk (1) bekezdésében előírt azon időbeli követelmény, amely szerint a gyanúsítottat vagy a vádlottat „haladéktalanul” tájékoztatni kell arról a bűncselekményről, amelynek elkövetésével gyanúsítják vagy vádolják, az ugyanezen 6. cikk (2) bekezdése szerinti őrizetbe vétel vagy fogva tartás esetében is alkalmazandó.
- 47 Harmadszor, ami a 2012/13 irányelv célkitűzéseit illeti, ezen irányelv 1. cikkének, valamint (14) és (27) preambulumbekzdésének együttes olvasatából az következik, hogy ezen irányelv célja a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított vagy megvádolt személy tájékoztatására vonatkozó minimumkövetelmények megállapítása annak érdekében, hogy lehetővé tegye számukra a védelemre való felkészülést és az eljárás tisztességes jellegének megóvását (lásd ebben az értelemben: 2021. január 28-i Spetsializirana prokuratura [Jogokról szóló írásbeli tájékoztató] ítélet, C-649/19, EU:C:2021:75, 58. pont).
- 48 A gyanúsítottaknak vagy vádlottaknak a gyanúsítás vagy a vád tárgyát képező bűncselekményről való, a 2012/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében előírt haladéktalan tájékoztatása hozzájárul e cél biztosításához, mivel lehetővé teszi e személyek számára, hogy hatékonyan felkészüljenek a védelemre.
- 49 Amennyiben a gyanúsítottat vagy a vádlottat őrizetbe veszik vagy fogva tartják, az eljárás tisztességességének biztosítására és a védelemhez való jog eredményes gyakorlásának biztosítására irányuló célkitűzés megköveteli továbbá – amint az a 2012/13 irányelv

- (22) preambulumbekkezdéséből kitűnik –, hogy e személyeknek lehetőségük legyen az őrizetbe vételük vagy fogva tartásuk jogszerűségének eredményes megtámadására, a fogva tartás felülvizsgálatának kezdeményezésére vagy ideiglenes szabadlábra helyezésük kérelmezésére, amennyiben és amilyen mértékben az ilyen szabadlábra helyezéshez való jog létezik az érintett tagállamban. E célból haladéktalanul tájékoztatni kell őket az őrizetbe vétel vagy a fogva tartás okairól. A 2012/13 irányelv 6. cikkének (2) bekezdése éppen ezért írja elő az ezen okokról való tájékoztatást, ezen irányelv 7. cikkének (1) bekezdése pedig azt, hogy az őrizetbe vett vagy fogva tartott személy vagy ügyvédje rendelkezésére kell bocsátani azokat az iratokat, amelyek nélkülözhetetlenek az említett őrizetbe vétel vagy fogva tartás jogszerűségének eredményes megtámadásához.
- 50 Egyébiránt a 2012/13 irányelv nem szabályozza azokat a részletszabályokat, amelyek szerint a 6. cikkében említett tájékoztatást a gyanúsítottal vagy a vádlottal közölni kell. Mindazonáltal e részletszabályok nem sérthetik az e cikkben említett célkitűzést (lásd ebben az értelemben: 2021. november 23-i IS [Az előzetes döntéshozatalra utaló végzés törvénysértő jellege] ítélet, C-564/19, EU:C:2021:949, 128. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), különösen a jelen ítélet előző pontjában felidézett, a 6. cikk (2) bekezdésének alapjául szolgáló célkitűzést.
- 51 Ebből következik, hogy amennyiben biztosított a 2012/13 irányelv 6. cikkének (2) bekezdése által elérni kívánt cél, a gyanúsítottak vagy vádlottak őrizetbe vételének vagy fogva tartásának okaira, köztük a gyanúsítás vagy a vád tárgyát képező bűncselekményre vonatkozó tájékoztatás az őrizetbe vételt elrendelő határozattól eltérő más dokumentumban is közölhető.
- 52 Az a körülmény ugyanis, hogy e jogi aktus nem tartalmaz elegendő információt az őrizetbe vétel okaira vonatkozóan, önmagában nem képezi akadályát annak, hogy az őrizetbe vett vagy fogva tartott személyek hatékonyan vitathassák őrizetbe vételük vagy fogva tartásuk jogszerűségét, feltéve hogy az illetékes hatóságok által kiállított és e személyekkel közölt más dokumentumokban szereplő információk lehetővé teszik számukra, hogy megértsék az indokokat.
- 53 Ezenkívül a többek között a jelen ítélet 46. és 49. pontjában szereplő megfontolásokból már kitűnik, hogy a 2012/13 irányelv 6. cikkének (2) bekezdésében említett tájékoztatást az e rendelkezés által követett cél elérése érdekében haladéktalanul közölni kell az őrizetbe vett vagy fogva tartott személyekkel. Amint arra a főtanácsnok az indítványának 44. pontjában lényegében rámutatott, ebből az következik, hogy e személyeket a lehető leghamarabb – azaz a szabadságelvonás időpontjában vagy röviddel ezt követően – tájékoztatni kell az őrizetbe vételük vagy fogva tartásuk okairól.
- 54 Következésképpen az őrizetbe vételt elrendelő aktust vagy az őrizetbe vétel, illetve fogva tartás okaira vonatkozó szükséges információkat tartalmazó egyéb dokumentumokat a lehető leghamarabb az őrizetbe vett vagy fogva tartott személyek rendelkezésére kell bocsátani. E közlés pontos időpontja ugyanakkor a szabadságelvonás sajátos körülményei alapján határozható meg.
- 55 A 2012/13 irányelv 6. cikke (2) bekezdésének ilyen értelmezését megerősíti az Emberi Jogok Európai Bíróságának az EJEE 5. cikkére vonatkozó ítélkezési gyakorlata, amely cikkre a 2012/13 irányelv (14) preambulumbekkezdése kifejezetten utal. Az EJEB ugyanis már kimondta, hogy bárki, aki keresetet nyújthat be annak érdekében, hogy fogva tartásának jogszerűségéről haladéktalanul döntsenek, csak akkor élhet hatékonyan e jogával, ha haladéktalanul és megfelelő mértékben tájékoztatják a szabadságelvonásának okairól (EJEB, 2005. április 12., Chamaïev és társai kontra Grúzia és Oroszország, CE:ECHR:2005:0412JUD003637802, 413. §).

- 56 Ezenkívül ugyanezen bíróság úgy ítélte meg, hogy az EJEE 5. cikkének (2) bekezdése egy alapvető garanciát nyújt, amely szerint minden letartóztatott személyt tájékoztatni kell letartóztatása okairól. Az e cikk által kínált védelmi rendszer részeként a (2) bekezdése előírja, hogy az ilyen személyt az általa értett nyelven tájékoztatni kell a szabadságelvonás jogi és ténybeli okairól, hogy e cikk (4) bekezdése értelmében bíróság előtt megtámadhassa a szabadságelvonás törvényességét. E személynek „haladéktalanul” meg kell kapnia ezt a tájékoztatást, de előfordulhat, hogy az őt a szabadságától megfosztó tisztviselők nem adják meg azt azonnal teljes egészében. Annak meghatározásához, hogy elegendő tájékoztatást kapott-e, és kellő időben, az ügy sajátosságait kell figyelembe venni (EJEB, 2016. december 15., Khlaifia és társai kontra Olaszország, CE:ECHR:2016:1215JUD001648312, 115. §).
- 57 Az alapeljárás konkrét körülményeit illetően meg kell jegyezni, hogy a 2012/13 irányelv 6. cikkének (2) bekezdésében előírt, a gyanúsítottaknak és a vádlottaknak a fogva tartásuk okairól való tájékoztatására vonatkozó kötelezettség által követett cél, vagyis az, hogy lehetővé tegyék az érintett személy számára a szabadságelvonás jogszerűségének eredményes megtámadását, nem érhető el abban az esetben, ha az e fogva tartás okaira vonatkozó tájékoztatást csak azt követően adják meg, hogy e személy a fogva tartása jogszerűségének vitatása céljából jogorvoslati kérelmet nyújtott be. El kell ugyanis kerülni, hogy az említett személy kénytelen legyen vitatni az őrizetbe vételt elrendelő határozat jogszerűségét ahhoz, hogy megismerhesse annak indokait, mivel ilyen esetben nem tudná hatékonyan előkészíteni a keresetét, és nem tudná felmérni keresete sikerének esélyeit.
- 58 A fenti megfontolásokból következik, hogy az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2012/13 irányelv 6. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás alkalmazása, amely szerint a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított vagy megvádolt személy őrizetbe vételének okaira, ideértve az azon büntetendő cselekményre vonatkozó tájékoztatás, amelynek elkövetésével gyanúsítják vagy vádolják, az őrizetbe vételt elrendelő aktustól eltérő dokumentumokban is szerepelhet. Ezzel szemben e rendelkezéssel ellentétes az, ha ezt a tájékoztatást e személyekkel csak az őrizetbe vétel jogszerűségének vitatására irányuló esetleges bírósági jogorvoslat keretében közlik, nem pedig a szabadságelvonás időpontjában vagy röviddel ezt követően.

A második kérdésről

- 59 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2012/13 irányelv 6. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az megköveteli, hogy a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított vagy megvádolt személynek az őrizetbe vétel okaira vonatkozó tájékoztatása tartalmazza a bűncselekmény elkövetésének időpontjára, helyére és módjára, e személynek az elkövetésben való konkrét részvételére, valamint az ebből következő jogi minősítésre vonatkozó információkat.
- 60 A jelen ítélet 46. pontjában szereplő értékelés mintájára meg kell jegyezni, hogy a 2012/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében előírt azon minőségi kritérium, amely szerint a tájékoztatást „[kellő] részletességgel” kell megadni, az e 6. cikk (2) bekezdése értelmében vett őrizetbe vétel vagy fogva tartás esetében is alkalmazandó.
- 61 Ezen irányelv (28) preambulumbekkezdése e tekintetben pontosítja, hogy az eljárás tisztességességének megóvása és a védelemhez való jog eredményes gyakorlásának lehetővé tétele érdekében megfelelő részletességgel és az eljárás adott szakaszára figyelemmel közölni kell az azzal

a bűncselekménnyel kapcsolatos tényállást, amelynek az elkövetésével az adott személyt gyanúsítják vagy vádolják, beleértve – amennyiben ismert – a bűncselekmény elkövetésének idejét és helyét, valamint a bűncselekmény várható jogi minősítését.

- 62 Így a 2012/13 irányelv 6. cikkének (2) bekezdése által követett cél biztosítása érdekében közölni kell vele minden ahhoz szükséges információt, hogy a fogva tartott személy hatékonyan megtámadhassa fogva tartásának jogszerűségét.
- 63 Közelebbről, egyrészt közölni kell vele a gyanúsítás vagy a vád tárgyát képező bűncselekménnyel kapcsolatos, az illetékes hatóságok előtt ismert releváns tények leírását. Amint arra a főtanácsnok az indítványának 58. pontjában rámutatott, e leírásnak az események ismert helye és ideje mellett tartalmaznia kell az érintett személy e bűncselekményben való részvételének jellegét.
- 64 Másrészt e tájékoztatásban fel kell tüntetni a gyanúsítás vagy a vád tárgyát képező bűncselekménynek az illetékes hatóságok által ideiglenesen megállapított jogi minősítését is, mivel e minősítés lehetővé teszi e személy vagy ügyvédje számára, hogy jobban megértse a fogva tartás okait, és adott esetben eredményesen megtámadhassa azok jogszerűségét a hatáskörrel rendelkező bíróság előtt.
- 65 Meg kell azonban jegyezni, hogy – amint az a 2012/13 irányelv (28) preambulumbekkezdéséből kitűnik – az előző két pontban említett tájékoztatás részletességét a büntetőeljárás adott szakaszához kell igazítani annak érdekében, hogy az ne akadályozza a folyamatban lévő nyomozás előrehaladását, ugyanakkor biztosítva, hogy az őrizetbe vett vagy fogva tartott személy elegendő tájékoztatást kapjon ahhoz, hogy megértse őrizetbe vételének vagy fogva tartásának okait, és adott esetben eredményesen megtámadhassa annak jogszerűségét.
- 66 Az Emberi Jogok Európai Bíróságának az EJEE 5. cikkére vonatkozó, a jelen ítélet 55. és 56. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlata megerősíti a 2012/13 irányelv 6. cikke (2) bekezdésének ekkénti értelmezését, mivel megköveteli, hogy az őrizetbe vétel vagy a fogva tartás indokait megfelelő mértékben közöljék (EJEB, 2005. április 12., Chamaïev és társai kontra Grúzia és Oroszország, CE:ECHR:2005:0412JUD003637802, 413. §), és hogy a tájékoztatás tartalmazza a szabadságelvonás jogi és ténybeli okait annak érdekében, hogy az érintett személy ezen 5. cikk (4) bekezdése alapján bíróság előtt megtámadhassa annak jogszerűségét (EJEB, 2016. december 15., Khlaifia és társai kontra Olaszország, CE:ECHR:2016:1215JUD001648312, 115. §).
- 67 Az Emberi Jogok Európai Bírósága ezenkívül úgy ítéli meg, hogy az EJEE 5. cikke (1) bekezdésének c) pontjával összefüggésben az őrizetbe vételt elrendelő határozat indokolása releváns tényezőnek minősül annak meghatározásakor, hogy valamely személy fogva tartása önkényesnek tekintendő-e, vagy sem. Így e rendelkezés első fordulata keretében, amely lehetővé teszi valamely személy törvényes fogva tartását bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja miatt, e bíróság az önkényességgel szembeni védelem ezen 5. cikk (1) bekezdésében kimondott elvével összeegyeztethetetlennek ítélte a hosszabb ideig tartó fogva tartást engedélyező bírósági határozatok indokolásának teljes hiányát. Ezzel szemben a bíróság kimondta, hogy a felperes előzetes letartóztatásba vétele nem tekinthető önkényesnek, ha az illetékes bíróság megjelölt bizonyos indokokat, amelyek igazolják az érintett személy fogva tartásának fenntartását, kivéve ha a megjelölt indokok rendkívül szűkszavúak, és nem hivatkoznak a vitatott fogva tartás alapjául szolgáló jogszabályi rendelkezésekre (EJEB, 2018. október 22., S., V. és A. kontra Dánia ítélet, CE:ECHR:2018:1022JUD003555312, 92. §, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 68 Ugyanakkor az EJEE 5. cikkének (2) bekezdése nem kötelezi az illetékes hatóságokat arra, hogy az érintett személyt a letartóztatásakor az ellene felhozott valamennyi vádpont teljes felsorolásával tájékoztassák (EJEB, 2011. április 19., Gasiņš kontra Lettország, CE:ECHR:2011:0419JUD006945801, 53. §).
- 69 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy a belügyminisztériumról szóló törvény 74. cikke (2) bekezdésének 2–4. pontja értelmében az őrizetbe vételt elrendelő határozatnak többek között tartalmaznia kell az őrizetbe vétel ténybeli és jogi indokait, az őrizetbe vett személy azonosításához szükséges adatokat, valamint az őrizetbe vétel napját és időpontját.
- 70 Meg kell állapítani, hogy e körülmények *a priori* alkalmasak arra, hogy biztosítsák a fogva tartott személy megfelelő tájékoztatását, mivel lehetővé teszik számára a fogva tartása okainak megértését, és adott esetben a fogva tartás jogszerűségének eredményes megtámadását.
- 71 Ugyanakkor a nemzeti bíróság feladata annak vizsgálata, hogy az egyes konkrét esetekben adott tájékoztatás a jelen ítélet 63–65. pontjában kifejtetteknek megfelelően kellően teljes körű-e.
- 72 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság által nyújtott információkból kitűnik, hogy az XN őrizetbe vételét elrendelő határozat az őrizetbe vétel jogi és ténybeli indokait a következőképpen ismerteti: „a belügyminisztériumról szóló törvény 72. cikke (1) bekezdésének 1. pontja” és „a közrend megzavarása”. Márpedig ez a tájékoztatás önmagában nem tűnik elegendőnek a 2012/13 irányelv 6. cikkének (2) bekezdéséből eredő követelmények tiszteletben tartásához, mivel nem teszi lehetővé XN számára, hogy eredményesen megtámadhassa e határozat jogszerűségét.
- 73 A kérdést előterjesztő bíróság egyébiránt pontosítja, hogy a bolgár jog a 2012/13 irányelv 7. cikke szerinti iratbetekintést csak a „vádlott” jogállásával rendelkező személyek számára biztosítja. Így az az őrizetbe vett vagy fogva tartott személy, aki formálisan nem rendelkezik e jogállással, nem férhet hozzá a szóban forgó ügygel kapcsolatos, az illetékes hatóságok birtokában lévő dokumentumokhoz.
- 74 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ezen 7. cikk (1) bekezdése előírja, hogy az őrizetbe vett, illetve fogva tartott személy vagy ügyvédje rendelkezésre kell bocsátani az őrizetbe vétel vagy fogva tartás jogszerűségének eredményes megtámadásához nélkülözhetetlen dokumentumokat, kiegészítve ezáltal a 2012/13 irányelv 6. cikkének (2) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettséget. Márpedig e 7. cikk (1) bekezdése valamennyi személyre vonatkozik, akit a büntetőeljárás bármely szakaszában őrizetbe vesznek, illetve fogva tartanak, függetlenül tehát a nemzeti jog szerint e személynek biztosított jogállástól.
- 75 Amennyiben az őrizetbe vételt elrendelő határozatban nem szerepel a 2012/13 irányelv 6. cikkének (2) bekezdésében megkövetelt, ezen őrizetbe vétel okaira vonatkozó megfelelő tájékoztatás, és amennyiben nem biztosított az ezen irányelv 7. cikkének (1) bekezdésében előírt, az őrizetbe vétel vagy fogva tartás jogszerűségének eredményes megtámadásához nélkülözhetetlen dokumentumokhoz való hozzáférés, az XN-hez hasonlóan bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt őrizetbe vett személy nem rendelkezik elegendő információval ahhoz, hogy eredményesen megtámadhassa őrizetbe vétele jogszerűségét.
- 76 A fenti megfontolásokból következik, hogy a 2012/13 irányelv 6. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az megköveteli, hogy a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított vagy megvádolt személynek az őrizetbe vétel okaira vonatkozó tájékoztatása tartalmazzon minden, a fogva tartás

jogszerűségének eredményes megtámadásához nélkülözhetetlen információt. A büntetőeljárás adott szakaszát is figyelembe véve annak érdekében, hogy a folyamatban lévő nyomozás előrehaladása ne legyen akadályoztatva, e tájékoztatásnak tartalmaznia kell az illetékes hatóságok előtt ismert releváns tények leírását, amelyek között szerepel a tényállás ismert időpontja és helye, e személyeknek az állítólagos bűncselekmény elkövetésében való konkrét részvételének jellege, valamint az ideiglenesen megállapított jogi minősítés.

A költségekről

- 77 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról szóló, 2012. május 22-i 2012/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikkének (2) bekezdését**

a következőképpen kell értelmezni:

azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás alkalmazása, amely szerint a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított vagy megvádolt személy őrizetbe vételének okaira, ideértve az azon büntetendő cselekményre vonatkozó tájékoztatás, amelynek elkövetésével gyanúsítják vagy vádolják, az őrizetbe vételt elrendelő aktustól eltérő dokumentumokban is szerepelhet. Ezzel szemben e rendelkezéssel ellentétes az, ha ezt a tájékoztatást e személyekkel csak az őrizetbe vétel jogszerűségének vitatására irányuló esetleges bírósági jogorvoslat keretében közlik, nem pedig a szabadságelvonás időpontjában vagy röviddel ezt követően.

- 2) A 2012/13 irányelv 6. cikkének (2) bekezdését**

a következőképpen kell értelmezni:

az megköveteli, hogy a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított vagy megvádolt személynek az őrizetbe vétel okaira vonatkozó tájékoztatása tartalmazzon minden, a fogva tartás jogszerűségének eredményes megtámadásához nélkülözhetetlen információt. A büntetőeljárás adott szakaszát is figyelembe véve, annak érdekében, hogy a folyamatban lévő nyomozás előrehaladása ne legyen akadályoztatva, e tájékoztatásnak tartalmaznia kell az illetékes hatóságok előtt ismert releváns tények leírását, amelyek között szerepel a tényállás ismert időpontja és helye, e személyeknek az állítólagos bűncselekmény elkövetésében való konkrét részvételének jellege, valamint az ideiglenesen megállapított jogi minősítés.

Aláírások